

РЕШЕНИЕ

№ 2239

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.03.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8150** по описа за **2019** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. Ц. И. срещу РЕШЕНИЕ от 26.02.2019г. на СРС, НО, 14-и състав, постановено по нахд № 6285/2018г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в противоречие с материално-правните и процесуалните правила на закона. Касаторът излага доводи, че не е доказано извършването на вмененото му нарушение. Актосъставителят не бил очевиден на нарушението, твърденията му не били подкрепени с доказателства, а са негова лична преценка, която била необективна и лишена от логика. Съдът не е допуснал изслушването на заключение на СТЕ, като по този начин е лишил С. Ц. И. от възможността да установи и докаже, че не е извършила вмененото й деяние. Освен това в НП не било описано в какво се изразява нарушението, което я е лишило от адекватно упражняване на правото на защита.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 14-и състав по нахд № 6285/2018г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № 18-4332-001265 от 12.03.2018г.

Ответникът – Зам.Началник на отдел „Пътна полиция” в СДВР в проведеното публично съдебно заседание не изпраща процесуален представител, който да изрази становище по оспорването на съдебния акт.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 26.02.2019г., постановено по нахд № 6285/2018г. СРС, НО, 14-и състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 18-4332-001265 от 12.03.2018г., издадено от Зам.Началника на отдел „Пътна полиция” в СДВР, с което на основание чл.179 ал.2 във вр. ал.1 т.5 от ЗДвП на С. Ц. И. е било наложено административно наказание –глоба в размер на 200.00 лева за извършено административно нарушение по чл.25 ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Г. С. Г. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на административното нарушение по чл.25 ал.1 от ЗДвП и правилно е бил санкциониран с наказанието глоба от 200.00 лева, което е определено в абсолютен размер.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 12.01.2018г. около 17.00 часа в [населено място], на [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], С. Ц. И. е управлявала лек автомобил марка „Х. Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] и след кръстовището с [улица]/пл.“С. гара“/ е извършила маневра- отклонение в дясно, като е реализирала ПТП с движещия се от дясно автобус марка „Мерцедес рег. [рег.номер на МПС] . При така изложената фактическа обстановка и в присъствието на един свидетел е бил съставен АУАН № 552618/12.01.2018г., а въз основа на него и процесното НП № 18-4332-001265 от 12.03.2018г. на Зам.Началника на отдел „Пътна полиция” в СДВР.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на процесуалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63 ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314 ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд по силата на чл.84 от ЗАНН, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина /чл.13 ал.1 от НПК/. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по

делото. Съгласно чл.107 ал.2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението или отегчават отговорността му, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му /арг. от ал. 3 на чл.107 от НПК/. В хода на съдебното следствие пред Софийски районен съд не е разпитан като свидетел другия участник в движението П. П. Ц., чиито показания са от съществено значение за правилното разкриване на фактологията на спора и обстоятелствата дали водачът на лек автомобил марка „Х. Д.” с рег. [рег.номер на МПС] е направил маневра- отклонение в дясно на пътното платно и съобразил ли е извършването на същата с положението, посоката и скоростта на движение на автобус с рег. [рег.номер на МПС] .

При условие, че касаторът оспорва, че е извършил от обективна и субективна страна вмененото му нарушение, несъбирането на свидетелските показания на П. П. Ц., води до постановяване на решението при непълнота на доказателствата. Още повече, че актосъставителят Г. С. Г. не е очевидец на настъпилото ПТП, а при разпита му на 06.06.2018г. на него е бил предявен съставения АУАН № 552618/12.01.2018г., запознал се е със съдържанието му и е потвърдил обективирания в него констатации. Отхвърлянето от страна на касатора на приетото от административно-наказващия орган, поначало е основание за повишена процесуална активност на съда с цел обективно и всестранно установяване на фактическата обстановка относно спорните обстоятелства.

Тежестта на доказване в административно-наказателното производство, лежи върху наказващия орган по аргумент от чл.84 ЗАНН във вр. чл.103 ал.1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се базира на констатациите в АУАН и последните в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение с правна квалификация чл.25 ал.1 от ЗДвП. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за изясняване на действителните факти и обстоятелства по конкретния случай. Касаторът е сезирал СРС и с доказателствено искане за изготвяне на заключение на СТЕ със задачи, формулирани в писмена молба вх. № 1054151/30.07.2018г. Решаващият състав на СРС е оставил без уважение това искане без да изложи мотиви, защо е приел същото за неоснователно / като напр. неотносимост, недопустимост, за изясняването на поставените въпроси не се изискват специални знания и компетентност или други/. При липсата на мотивировка в тази насока, не може да се приеме, че по време на съдебното следствие, проведено по нахд № 6285/2018г. са събрани и приети всички относими писмени доказателства, посредством които са изяснени в пълнота и безпротиворечивост настъпилите на 12.01.2018г. факти. Съдът не е обвързан от решението на АНО и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да провери обстойно фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът трябва да изследва и решава всички въпроси, както по фактологията,

така и по приложението на правото, от които зависи изходът на делото.

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. К. съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. При положение, че събраните доказателства не са достатъчни, за да се наложи с категоричност извода за виновно извършено нарушение на правилата на движение по пътищата, атакуваното решение от 26.02.2019г. следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да направи анализ на събраните доказателства и даде обоснован отговор на въпроса за законосъобразността на издаденото НП и съставомерността на вмененото на С. Ц. И. нарушение по чл.25 ал.1 от ЗДвП. Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът, следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението. В хода на съдебното следствие трябва да призове и разпита като свидетел и лицето П. П. Ц. ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес]07, както и да се прецени необходимостта от допускане на заключение на автотехническа експертиза.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че решението от 26.02.2019г. на СРС, НО, 14-и състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 във вр.чл.222 ал.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг съдебен състав. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 и чл.222 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение от 26.02.2019г., постановено по нахд № 6285/2018г. на СРС, НО, 14-и състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС, НО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

